

En gammal mans välgörenhet

"Det börjar redan bli mörkt", tänkte köpmannen som var på väg från Pärnu till Viljandi med en kärra full av ull. Han reste längs den här vägen för första gången, för i Pärnu fanns det en myt om att alla köpmän som reste längs den här vägen aldrig var sig lika när de kom tillbaka, och att de några dagar efter sin resa försvann spårlöst, som om de aldrig hade funnits.

Köpmannen hoppades på att hitta en plats att övernatta på, men än så länge fanns det bara skog och några övergivna hus runt omkring honom. Till slut såg han lite rök någonstans i skogen, så han körde dit och hittade ett gammalt hus där det brann en eld.

Köpmannen knackade på och dörren öppnades av en lång gammal man med ett skägg lika långt som hans midja och naglar lika långa som ett björklöv.

"Derwist, jag är gafflaren Plauff. Lät du mig stanna hos Deie?" frågade köpmannen med tysk accent.

Den gamle mannen log, öppnade dörren och sa: "Kom in, köpman Plauff, känn dig som hemma här."

Den gamle mannen rusade in i köket, tog en köttbit som just tillagats ur ugnen och lade den på bordet. Köpmannen tackade den gamle mannen, satte sig i en stol och började äta. Den gamle mannen gick tillbaka till köket och hämtade två muggar öl och de började dricka.

Ett par timmar gick, men varken gubben eller köpmannen tänkte på att gå och lägga sig. I stället berättade köpmannen om sig själv för gubben.

"I Wiljand är jag väntad av köpmannen Terch, jag känner honom inte, men vår vän Hans sa att han är villig att betala mycket pengar för den här wyllan. Då ska jag sälja all den här wyllan och bli rik!" sa köpmannen till den gamle mannen.

Den gamle mannen ställde några frågor till köpmannen och köpmannen svarade glatt på dem. Till slut, när maten var uppäten och dryckerna druckna, gick mannen till sängs.

Nästa dag kom köpmannen till Viljandi och sålde all ull. Terch blev dock mycket förvånad över att höra att köpmannen talade estniska utan brytning och lade märke till att köpmannen var lång.

Tre veckor senare upptäckte jägaren människoben och hud från en gammal man framför ett övergivet hus i skogen. Snart visste hela Livland om det, men ingen vet fortfarande vad som egentligen hände i skogen.

Översatt med DeepL.com (Pro-version)